

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

LOVCI NA LJUDE

Mario Dučić,
ožujak 2009.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja
su besplatna publikacija. Ako ih želite
dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„Isus reče Šimunu: »Ne boj se! Od sada ćeš
ljudе lovitil!«“ (Luka 5:10b)

„Nemate drugog posla osim spašavanja
duša. Stoga, potrošite i istrošite se u tom
radu.“ (John Wesley)

Kako vrijeme sve više odmiče i svijet se
približava svome kraju, čini se kao da su
crkva i vjernici pomalo zaspali i uljuljali se
u razne aktivnosti koje u svojem opisu ili
rezultatima nemaju za cilj loviti ljude za
Božje kraljevstvo.

U kršćanskim knjižarama je sve manje knjiga
na temu evangelizacije, dok je u mnogim

crkvama gotovo nemoguće naći takve knjige,
jer evangelizacija u mnogim crkvama nema
mjesto među prioritetima. Ako određene crkve
i „rastu“, to je često posljedica premiještanja
vjernika iz jedne crkve u drugu radi boljeg
programa ili tome sličnih razloga. Neki to
nazivaju rastom, pa o tome ubrzo nakon toga
pišu knjige i izračunavaju statistike koje nisu
realne. No, taj fenomen nije spašavanje duša
već premiještanje riba s jednog broda na drugi.

★ **Čini se kao da su crkva
i vjernici pomalo zaspali i
uljuljali se u razne aktivnosti
koje u svojem opisu ili
rezultatima nemaju za
cilj loviti ljude za Božje
kraljevstvo.**

Iako statistike pokazuju da oko pedeset posto nanovorođenih vjernika (prema istraživanju Geroge Barna istraživačke skupine i podataka za 2004. godinu) na zapadu na određeni način dijele svoju vjeru, ipak ostaje isti takav postotak onih koji ne dijele svoju vjeru; što je još uvijek značajan broj. Dakle, bez obzira na mišljenja, čini se kako su vjernici i crkve više okrenuti prema sebi i svojim željama i događanjima nego prema evangelizaciji, odnosno „lovu na ljude“. Zato je vrijeme kao nikada prije da postavimo prioritete, preusmjerimo svoj pogled od sebe prema žetvi koja je pripremljena za nas i damo sve od sebe kako bismo pridobili što je više moguće ljudi za Krista.

► **1. EVANGELIZACIJA, ODNOSNO „LOV NA LJUDE“, BIO JE JEDAN OD NAJVEĆIH PRIORITETA NAŠEGA GOSPODINA ISUSA KRISTA I NJEGOVIH UČENIKA KASNIJE.**

Ako pažljivije čitamo evanđelja i poslanice, jasno ćemo uočiti kako je jedan od glavnih

✦ **Zato je vrijeme kao nikada prije da postavimo prioritete, preusmjerimo svoj pogled od sebe prema žetvi koja je pripremljena za nas i damo sve od sebe kako bismo pridobili što je više moguće ljudi za Krista.**

prioriteta Isusa Krista i njegovih učenika bio navijestiti Radosnu vijest. Isus i njegovi učenici su htjeli što više ljudi privući u Božje kraljevstvo. U evanđeljima možemo čitati kako je Isus Krist išao iz jednog događaja u drugi, iz jedne evangelizacije u drugu, liječio je bolesne i slabe, istjerivao zle duhove i navijestao evanđelje. Suosjećao je s njima i činio sve sa svrhom kako bi se ljudi pokajali od svojih grijeha i okrenuli Bogu.

Primjerice, od samog početka njegovog djelovanja vidimo koliko je bio aktivan. Došao je u Galileju i tamo propovijedao Riječ Božju. Nije išao samo iz seminara u seminar ili na posebna evangelizacijska okupljanja po sinagogama, kao što je to, nažalost, slučaj s današnjim kršćanima koji su spremniji trčati na međusobna druženja, na ne toliko značajne i potrebne seminare, nego na evangelizaciju. „Govorio je: »Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!« Prolazeći pokraj Galilejskog mora opazi Šimuna i Andriju, Šimunova brata, kako bacaju mrežu u more – bijahu oni ribari. Isus im reče: »Hajdete za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi!« (Marko 1:15-18)

Kristova misija je bila jasna – spasiti izgubljeno čovječanstvo i regrutirati što više „vojnika“, a ne se neprestano družiti s vjernicima. Radi njegovog „lovačkog“ stava, prigovarali su i književnici jer nisu razumjeli zašto se on više druži s grešnicima, a manje s njima: „A kad književnici farizejske sljedbe

vidješe gdje jede s grešnicima i carinicima, rekoše njegovim učenicima: »Zašto jede skupa s carinicima i grešnicima?« A Isus, kad to ču, reče im: »Ne treba zdravima liječnik, nego bolesnima. Nisam došao da zovem pravednike, nego grešnike.«
(Marko 2:16-17)

Apostol Pavao imao je isti cilj, motiv i želju kao Isus. Pavao je bio jedan od najučinkovitijih lovaca ljudskih duša. Školovao se u najboljim školama onog vremena, bio uspješan poduzetnik, govornik više ondašnjih svjetskih jezika. No, nakon dramatičnog obraćenja najvažnije mu je postalo što više upoznati Krista i spasiti što više ljudi za njega. Pavao je bio praotac misijskog djelovanja (bilo bi dobro da se današnji moderni misionari ugledaju na njega). Proputovao je čitavi ondašnji poznati svijet ostavljajući za sobom niz crkava i spašenih duša. Naviještanje Radosne vijesti bilo je sastavni dio njegova života!

Jednom je prilikom Korinćanima čak i rekao: „...jao meni ako ne propovijedam Radosne vijesti...“ (1 Korinćanima 9:16b) U svojim im je poslanicama pisao o metodama lova na ljude: "Usitinu, iako sam slobodan s obzirom na sve, pretvorio sam se u roba svima, da ih pridobijem što više. Sa Židovima sam bio kao Židov, da pridobijem Židove; s podložnicima Zakona kao podložnik Zakona – iako sâm nisam podložnik Zakona – da pridobijem podložnike Zakona. S

onima koji su bez zakona bio sam kao bez zakona – iako nisam bez zakona Božjega, štoviše, podložnik sam Kristova zakona – da pridobijem one koji su bez zakona. Sa slabićima sam bio slabić, da pridobijem slabice. Svima njima postao sam sve, da kako neke spasim. A sve to činim radi Radosne vijesti, da bih s njima bio dionikom njezinih obećanja.“ (1 Korinćanima 9:19-22)

Pavao je činio sve što je bilo u njegovoj moći kako bi spasio ljude; prilagodio se svima koji ne poznaju Krista, ali nije u zajedništvu s njima griješio. Od njega bismo trebali učiti, jer čini se kako današnja moderna crkva i vjernici nemaju jasno postavljene granice između svetog i nesvetog ili pak ne znaju kako učinkovito prići grešnicima.

Juda je također u svojem pismu jasno istaknuo da je evangelizacija i lov na ljude ozbiljna stvar i da bi stoga trebala biti jedan od najvećih prioriteta. Rekao je: „...jednima koji se kolebaju – dokazujte da imaju krivo; druge spasavajte grabeći ih iz vatre; trećima iskažite s bojažljivošću milosrđe, mrzeći i samu haljinu okaljanu njihovim tijelom!“ (Juda 22,23)

Bog uskoro dolazi, a nama je povjeren mandat – ne samo da očuvamo sebe za

★ **Kristova misija je bila jasna – spasiti izgubljeno čovječanstvo i regrutirati što više „vojnika“.**

njega, već i da sa sobom „dovućemo“ nespasene. Ako nećemo loviti ljude za Krista, postat ćemo mrtvi i religiozni, što je strašno stanje bez imalo želje da se ljudi oko nas spase. Stanje takvih crkava je katastrofalno, jer se u njoj nalaze sebični i neučinkoviti vjernici. Osobno vjerujem da će vjernici i crkve koji nemaju u sebi želju za spasenjem drugih – nakon nekog vremena duhovno i brojčano umrijeti te u međuvremenu sami sebe istrijebiti radi usredotočenosti na sebe!

► 2. U LOVU NA LJUDE NE SMIJEMO SE BOJATI, VEĆ TREBAMO HRABRO USTRAJATI.

Kada je aramejski kralj naredio da uhvate proroka Elizeja u gradu Dotanu, radi toga što je upozoravao izraelskog kralja na njih i njihove ratne namjere protiv njih, momak koji je bio s njim od straha se stao zapitkivati što učiniti: „Njegov mu momak reče: »Ah, gospodaru moj, što nam je činiti?«” No, kako je Elizej odgovorio: „»Ne boj se, jer ih ima više s nama nego s njima.«” I Elizej se pomoli ovako: »Jahve, otvori mu oči da vidi!« I Jahve otvori oči momku, i on vidje: gora oko Elizeja sva prekrivena

✦ **Nakon dramatičnog obraćenja, za apostola Pavla je najvažnije postalo što više upoznati Krista i spasiti što više ljudi za njega.**

ognjenim konjima i kolima.“ (2 Kraljeva 6:15b-17) Bog je otvorio oči mladiću kako bi shvatio da se ne mora plašiti jer je Bog sa svojom vojskom na njihovoj strani.

Jednu stvar moramo znati i ne možemo je ignorirati, a to je da postoji duhovna borba za ljudske duše. One se neće spasiti bez našeg zastupanja i molitve; neće napustiti svoj grijeh samo zato što imamo dobru internet stranicu ili zato što smo dobri prema njima. Današnji problem vjernika i crkava jest da pokušavaju biti uglađene i prilagođavaju sve kako bi se ljudi nekako obratili. Pokušavaju izbjeći zastupanje u agoniji za nespasene.

Današnja moderna crkva ne raste kako treba jer vjernici, pastori, evagelizatori i službenici igoniraju činjenicu da je spasenje osobe i duhovna stvar. Nije samo stvar u lijepoj zgradi i dobrom programu. Mnogima Bog ne daje rezultate jer su previše zaokupljeni intelektualizmom. Njihova želja za priznanjem i prihvaćanjem od strane svijeta jača je od molitve, jednog od najjačih oružja koje su stavili po strani misleći da će se ljudi obratiti radi njihovih sposobnosti i darovitosti. Tu i leži veliki problem, jer onda ljudi i nekako dođu do crkve, ali ne žele ostaviti svoj stari život i grijeh jer nisu spašeni kako treba.

To je kao da želimo uloviti i ubiti životinju ali na što bezbolniji i humaniji način. Zbog čega se i dešava fenomen da u crkvi imamo

poluobraćene članove (ako takvo što uopće postoji), ali ne i ljude koji su umrli s Gospodinom Isusom Kristom.

Pismo nam kaže da nije mudar onaj koji filozofira ili priča tako da ga nitko ne razumije; niti je mudar onaj koji ispred svog imena ističe titule ili ne propušta vješati akademske diplome po zidu, već je mudar onaj koji zadobiva duše: „Plod je pravednikov drvo života i mudrac je tko predobiva žive duše.“ (Izreke 11:30) Dakle, lov na duše nije tehnička stvar već vrlo ozbiljna i duhovna stvar. Zato će neprijatelj učiniti sve što je u njegovoj moći kako bi nas obeshrabrio ili uplašio. Možda je teško povjerovati, no mnogi se osjete blokiranim kada trebaju nešto reći o Kristu. Đavao kod mnogih vjernika želi prouzročiti razne neopravdane fobije; fobije od odbacivanja, neprihvatanja, ismjevanja i tome slično. Često će nam govoriti kako nema smisla evangelizirati, kako su ljudi kruti, nezainteresirani te kako nećemo uspjeti.

Đavao će učiniti sve kako ne bismo evangelizirali. Ako je potrebno, organizirat će za nas ekumenske molitve, razna kršćanska druženja, koncerte i razne zanimljive crkvene seminare ili aktivnosti, i to često na temu koja je nas dovodi u centar pažnje. On će učiniti sve kako bi nas maknuo s pogleda na žetvu i lova nespasenih ljudi. Zato je za evangelizaciju bitno znati kako je Bog jači od njega i da on ima veću i snažniju vojsku, baš kao što

je bio slučaj s momkom kojem je Jahve otvorio oči da vidi duhovni svijet i moćnu duhovnu Božju vojsku..

Istina je da iza nas stoji Bog i njegova vojska i to je razlog zašto se ne moramo plašiti niti đavla niti ljudi! „Uistinu, Bog nam nije dao duh bojažljivosti već duh snage, ljubavi i trijeznosti.“ (2 Timoteju 1:7) Konačno, čega bismo se trebali plašiti kada imamo život vječni? Upravo radi te spoznaje trebali bismo krenuti u lov na ljude!

Obećanje i ohrabrenje dano Izraelu je ohrabrenje i za nas danas – da se ne plašimo jer imamo istog Boga koji je uvijek s nama: „Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj! Kad preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće. Jer ja sam Jahve, Bog tvoj, Svetac Izraelov, tvoj spasitelj... jer dragocjen si u mojim očima, vrijedan si i ja te ljubim... ne boj se jer ja sam s tobom.“ (Izaija 43:1b-5a)

Osim donošenja straha, đavao će pokušati i obeshrabriti vjernike, pastore i crkvu

✦ **Bog uskoro dolazi, a nama je povjeren mandat – ne samo da očuvamo sebe za njega, već i da sa sobom „dovučemo“ nespasene.**

općenito na evangelizaciju i lov na ljude. To čini često već prema poznatoj paterni. Što se tiče vjernika, često će nakon osobne ili crkvene evangelizacije prijatelja ili obitelji doći i govoriti da odustanemo jer nema smisla, budući da se ljudi nisu trenutno obratili, ali nisu niti u čak dva ili tri pokušaja!? Odustajanje je inače jedna od njegovih taktika. Odnosno, ako nas ne može navesti na grijeh, onda nas želi obeshrabriti da odustanemo. Pokušat će nas uvjeravati kako su ljudi tvrdi, kako ih jednostavno trebamo pustiti na miru i tome slično.

Što se tiče lokalne crkve, ona će nekoliko puta održati evangelizaciju u nekom obliku, no, ako se nitko ne obrati ili ostane vrlo mali broj, često će đavao pokušati u crkvi raspiriti debatu da li je uopće potrebno imati evangelizacije. Ili će pak uznemiriti vjernike putem pogrešne pretpostavke da bi trebali potražiti glavnog i odgovornog krivca za neuspješnu evangelizaciju. Često se nakon nevelikih rezultata crkva zatvori prema vanjskom svijetu, stvori svoju subkulturu i prestane evangelizirati.

✦ **Moramo biti kao uporni lovci ili ribari koji ne odustaju od svojeg poziva ili posla samo zato što tjednima nisu ništa ulovili, već nastavljaju i nastavljaju.**

Naravno, sve je dobro dok ima mladih, ali kada oni ostare i umru, čest je slučaj zatvaranja crkava.

Đavao zna da ako zaustavi crkvu u evangelizaciji da ju je dobio. On ne mari za to ako se crkva pretvori u socijalni i nerelevantni klub istomišljenika, sebičnih pojedinaca i filozofa. U konačnici, on zna da će nakon nekog vremena, ako ne postoji lov na grešnike, vjernici u crkvi početi jedan drugog loviti do istrebljenja.

Zato je toliko važno da se uzdamo u Gospodina, da se ne plašimo već ustrajemo znajući da je Bog na našoj strani. Moramo biti kao uporni lovci ili ribari koji ne odustaju od svojeg poziva ili posla samo zato što tjednima nisu ništa ulovili, već nastavljaju i nastavljaju. Štoviše, ako je potrebno, i mijenjajući mjesta i načine kako bi ulovili svoju lovinu. Do nas je da eventualno bacimo mreže na drugu stranu, ali ne i da odustamo od bacanja mreža!

► **3. LOV NA LJUDE UVIJEK OSVJEŽAVA NAŠU VJERU I DONOSI RAZNE PRAKTIČNE DOBROBITI KAO POSLJEDICU.**

Kada se netko bavi lovom ili ribarenjem i ako uhvati lovinu, dobije i dobar osjećaj. Često je to osjećaj osobnog zadovoljstva, osjeća se kao pobjednik, ushićen je i ima više volje i želje za lovom jer uočava ipak neke rezultate svojeg truda.

Slično je i prilikom lova na ljude, odnosno evangelizacije. Osobno sam iskusio da od naviještanja Radosne vijesti imamo više koristi, ali ona uvijek prvenstveno snaži našu vjeru jer je čini živom!

Česti problem kojeg vjernici imaju u hodu s Bogom je da im postane dosadno, što se pojavi kao posljedica neprakticiranja njihove vjere. Ne prakticiraju je jer misle da je ona samo neka intelektualna postavka.

Ako se vjera u Boga ne dijeli i ako ona nije sastavni i praktični dio našega života, postat će nam dosadno i otpast ćemo od Boga! Istinska vjera nikada nije pasivna niti dosadna. Ona je ustvari vrlo aktivna i dinamična, osobito ako se bavimo lovom na ljude (zato je inače dobro i zdravo za vjernika aktivno se uključiti u rad lokalne crkve).

Meni se često dešava da prilikom evangelizacije ili spasenja neke osobe iskusim radost u nutarnjem duhu radi očitih rezultata dijeljenja i djelovanja vjere. Kada

smo aktivni u dosezanju ljudi, naša vjera raste, a s njom raste i naša dinamika te daljnja želja za evangelizacijom.

Ne samo da dođe do radosti, već i do osjećaja veće vrijednosti. Naravno, ne misleći time da naša vrijednost dolazi vršenjem djela, ali ipak smo bića koja bi trebala aktivno davati od sebe. Na kraju, pozvani smo da dajemo sebe i vjerujem da je, iz tog razloga, to jedno posebno zadovoljstvo. Ako ne dajemo od sebe, naša će vjera postati sebična, neučinkovita i zatvorena samo za naše potrebe i želje. Odatle dolaze stanja cinizma, negativizma, depresije i mrmljanja, jer takav vjernik ne primjenjuje svoju vjeru. A ako ne primjenjujemo svoju vjeru prema

★ **Kada smo aktivni u dosezanju ljudi, naša vjera raste, a s njom raste i naša dinamika te daljnja želja za evangelizacijom.**

nespašenima, tijekom vremena postajemo duhovno mrtvi. Zato od evangelizacije uvijek imamo višestruke koristi. Vjera u Boga je takva da se mora podijeliti s drugima; nije ekskluzivna, mistična i depresivna.

Često pravilo je da kada dajemo od sebe, uvijek i primamo. Primjerice, kada je Isus pozvao učenike da ga slijede i da daju od sebe, nije im rekao da neće ništa dobiti zauzvrat. Pozvao ih je u praktičnu i dinamičnu vjeru. S njim su evangelizirali, iscjeljivali, dizali mrtve i hranili bolesne. Obćao im je da ako u vjeri ostave sve svoje što imaju, da će plod toga biti također i neke osobne dobrobiti: „I svaki će, koji radi mene ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili njive, stotruko primiti i baštiniti život vječni.“ (Matej 19:29)

Iako se to ne može izravno povezati s evangelizacijom, a pretpostavka je da su to učinili radi evangeliziranja ali i ostalih razloga, jasno je i vrlo očito da ako dajemo sebe i propovijedamo Radosnu vijest, često ćemo primiti i dobrobiti svog truda: vjera će

nam rasti, nećemo biti toliko usredotočeni na sebe, obnovit će nam se radost, snaga i pouzdanje.

U konačnici, i lokalna crkva će uživati dobrobiti evangelizacije: brojčano će rasti! Imat će više učenika, moći će se razvijati u višestrukim darovima, talentima i pozivima, slati više misionara, više utjecati na mjesto gdje se nalazi, imat će i više financija. Dakle, kako god sagledamo lov na ljude, čini se da uvijek dobivamo; a ono što je najbitnije – spašavamo grešnike iz vječne propasti. Dakle, ne bojmo se, pokrenimo se u vjeri i postanimo lovci na ljude: „Ne boj se! Od sada ćeš ljude loviti.“ (Luka 5:10b)

✦ **Ako dajemo sebe i propovijedamo Radosnu vijest, vjera će nam rasti, nećemo biti toliko usredotočeni na sebe, obnovit će nam se radost, snaga i pouzdanje.**

Copyright©2009. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prigodni poštanski uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".